College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 2 0 - 0 72

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen

de Examencommissie [X], verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2019 heeft verweerder besloten dat appellant zijn [X] stage (X) opnieuw diende te doen wegens een onvoldoende beoordeling.

In de periode september tot en met december 2019 heeft apellant een [X] stage bij de [X] gelopen. Op 21 december 2019 is een onvoldoende eindbeoordeling vastgesteld.

Bij besluit van 3 februari 2020 heeft verweerder apellant meegedeeldt dat apellant het gestarte traject bij de Masteropleiding [X] niet kan voortzetten, omdat appellant tweemaal de [X] stage met een onvoldoende beoordeling heeft afgesloten.

Naar aanleiding van nader verkregen informatie van opleidingscoördinator master [X], [naam], en de [naam], heeft verweerder het besluit d.d. 3 februari 2020 heroverwogen.

Bij herzien besluit van 26 februari 2020 heeft verweerder vervolgens besloten om bij uitzondering een derde kans voor de [X] stage te geven. Daarbij is opgemerkt dat het gaat om de laatste kans voor het voltooien van de [X] stage met een voldoende beoordeling.

Bij brief van 4 april 2020, ontvangen op 7 april 2020, heeft appellant beroep bij het College van beroep voor de examens (verder tevens: “het College”) ingesteld.

Op 28 april 2020 heeft verweerder getracht een minnelijke schikking met appellant te bereiken. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 18 mei 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 8 juli 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant heeft aan de zitting deelgenomen. Namens verweerder hebben [namen] deelgenomen.

Toetsingskader

Artikel 4.1 **Tentamengelegenheid** van de Onderwijs en Examenregeling Masteropleidingen [X], geldig vanaf 1 september 2019 (hierna: "OER"), luidt – voor zover hier van belang – als volgt:

> *4.1.1 Tweemaal per studiejaar wordt de gelegenheid geboden tot het afleggen van het tentamen verbonden aan elk van de onderwijseenheden die in dat jaar worden aangeboden. Voor praktische oefeningen bepaalt de examencommissie de wijze van herkansing. Afwijkingen op deze regel staan beschreven in Appendix 1.*
>
> *4.1.2 Indien een onderwijseenheid een praktische oefening omvat, dan staat deelname aan een tentamen als bedoeld in 4.1.1 uitsluitend open voor degene die met goed gevolg aan de praktische oefening heeft deelgenomen, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie om anders te besluiten.*
>
> *4.1.6 In bijzondere gevallen kan de examencommissie een student op diens verzoek in afwijking van artikel 4.1.1, een extra tentamengelegenheid toestaan.*

Meer in het bijzonder is in artikel 4.1. van Deel I: [X] curriculum 2012 van Deel B: Aanvullende bepalingen Master [X] van de Appendix bij de OER (hierna: "Appendix OER") van belang, welke luidt:

> *De kennistoetsen in de [X] ([X]-weken) worden in iedere [X] afgenomen. Elk [X] kan maximaal twee maal gevolgd worden. De Examencommissie kan hierop uitzonderingen maken.*

Feiten en omstandigheden

Op advies van [X] ([X]) neemt appellant ter verkrijging van zijn [X] deel aan de aanvullende opleiding ten einde het niveau van vakbekwaamheid van de Nederlandse (beroeps)opleiding tot [X] te behalen. De aanvullende opleiding wordt gevolgd bij het [X] ([X]). Appellant is ingeschreven als student bij de masteropleiding [X].

Een van de onderdelen van het op maat gemaakte traject is gedurende een periode van 6 maanden een [X] stage te lopen. In eerste instantie heeft appellant een [X] stage gekozen op terrein van [X]. Appellant liep de [X] stage bij een [X] te [X]. Deze [X] stage ving aan op 4 februari 2019 en werd aan het einde van de negende week van de in totaal 16 weken durende [X] stage vroegtijdig afgebroken. De begeleiders oordeelden dat de (parate) kennis, klinische-, taal- en communicatieve vaardigheden van appellant onvoldoende waren om de stage tot een goed einde te brengen.

Op 2 september 2019 ving appellant een tweede [X] stage aan bij [X]. Na 16 weken, op 20 december 2019, werd deze [X] stage met een onvoldoende afgesloten.

In eerste instantie heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat voortzetting van de [X] stage bij het [X] niet mogelijk is, omdat beide [X] stages resulteerden in een onvoldoende beoordeling. Echter, na heroverweging heeft verweerder bij uitzondering appellant een derde kans gegeven. Daarbij is nadrukkelijk uitgesproken dat het de laatste kans is van appellant.

Samengevat, kan appellant zich niet verenigen met het besluit tot toekenning van een derde gelegenheid, wegens de volgende omstandigheden. Allereerst meent appellant dat er geen sprake is geweest van twee volwaardige kansen voor voltooiing van de [X] stage. De eerste [X] stage is wegens bijzondere omstandigheden vroegtijdig afgebroken. De relatie met de begeleider was niet goed. Bij beide [X] stage plekken speelde een rol dat de begeleiders niet eerder een [X] stagiaire hadden begeleid. Bij de tweede [X] stage was de tussenbeoordeling voldoende. Appellant is voorts niet gewezen op verbeterpunten en heeft aldus onvoldoende gelegenheid gekregen om zich te verbeteren. Het was helaas niet mogelijk om een verlenging op de betreffende stageplek bij [X] te krijgen. Appellant had en heeft psychische klachten, waarvoor hij ook onder behandeling is bij een psychiater. Volgens appellant zouden dan ook nog twee kansen voor

voltooiing van de [X] stage met een voldoende beoordeling moeten worden geboden.

Overwegingen

Het College stelt vast dat appellant geen bezwaar tegen het besluit van 18 april 2019 bij verweerder heeft gemaakt. Daarbij heeft verweerder besloten wegens de onvoldoende voor de [X] stage bij [X] dat appellant de gehele [X] stage opnieuw moest doen. Het is om die reden dat het onvoldoende resultaat voor deze [X] stage is komen vast te staan. Overigens is het College van oordeel dat een vroegtijdige beëindiging wegens onvoldoende groei en de verwachting dat onvoldoende verbetering zou optreden, een voldoende grondslag is voor een onvoldoende beoordeling.

Met betrekking tot de tweede [X] stage heeft verweerder geoordeeld dat na voltooiing van de volledige [X] stage periode van 16 weken er sprake is van onvoldoende groei en onvoldoende taal- en communicatieve vaardigheden. Bij besluit d.d. 3 februari 2020 heeft verweerder appellant meegedeeld dat hij het gestarte traject bij de Masteropleiding [X] niet kan voortzetten en hem terugverwezen naar het [X] wegens het niet behalen van de twee volwaardige kansen voor de [X] stage. Ter zitting is komen vast te staan dat appellant de door verweerder benoemde verbeterpunten bij de beoordeling van de [X] stage bij [X] erkent. Het belangrijkste bezwaar van appellant is, zoals gezegd, dat aan hem geen twee volwaardige kansen zijn toegekend en dat verweerder stelt dat de nu geboden derde kans de laatste zal zijn. Het College volgt appellant hierin niet. Dat de eerste [X] stage voortijdig is afgebroken impliceert niet dat appellant daarmee geen volwaardige kans zou zijn geboden. Voor de tweede [X] stage geldt dat deze volledig is doorlopen en is afgesloten met een onvoldoende. Daarmee is ook deze tweede [X] stage volgens het College aan te merken als een volwaardige kans.

Bij herzien besluit van 26 februari 2020 heeft verweerder met toepassing van artikel 4.1.6 van de OER en artikel 4.1. Appendix OER alsnog een extra gelegenheid geboden om de [X] stage te kunnen volgen. Naar het oordeel van het College heeft verweerder in de door appellant en door [naam], en de [naam] geschetste bijzondere omstandigheden en ondanks het feit dat er reeds sprake is geweest van twee volwaardige kansen op het behalen van de [X] stage, in redelijkheid aanleiding kunnen zien om dit te doen.

Ten overvloede overweegt het College dat verweerder ook bij de zelfstandige beoordeling van de derde [X] stage alle (bijzondere) omstandigheden in aanmerking dient te nemen. Er valt dan ook niet op voorhand uit te sluiten dat verweerder nogmaals tot het oordeel komt dat toepassing van de afwijkingsbevoegdheid aan de orde zal zijn. Voorgaande leidt evenwel niet tot het oordeel dat verweerder het nu voorliggende bestreden besluit hierop zou moeten aanpassen.

Gelet op voorgaande is het College van oordeel dat het bestreden besluit gedragen wordt door een voldoende motivering en in stand kan blijven.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond**.**

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. K.H. Sanders, dr. C.V. Weeda, dr. J.J. Hylkema, E.L. Mendez Correa en Z.I. de Vos, in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. F.R. Schouten-Korwa.

Mr. K.H. Sanders
voorzitter

mr. F.R. Schouten-Korwa
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: